

**របាយការណ៍ជូនអង្គប្រជុំគណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ស្តីពី**

**លទ្ធផលនៃការចរចាលើដំណោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនគោកកម្ពុជា-ចៀវគណាម
និងករណីស្ទឹងសង្កែចក្តីសម្រេចលើសេចក្តីព្រាងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម លើសន្ធិ
សញ្ញាគំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ១៩៨៥ រវាងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង
សាធារណៈរដ្ឋសង្គមនិយមចៀវគណាម**

នាថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥

គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អាណត្តិទី៣ ក្រោមការដឹកនាំដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន ស្តីពីដំណោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនជាមួយប្រទេសជិតខាង គឺបន្តការចរចាដោយសន្តិវិធីក្នុងការកំណត់ខ្សែព្រំដែន ទំលាក់សីមា បោះបង្គោលព្រំដែនដោយឈរលើមូលដ្ឋានច្បាប់ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិ ស្តីពីការទទួលស្គាល់ព្រំដែនដែលអាណានិគមបានបន្ទុះទុក នៅពេលដែលកម្ពុជាបានឯកភាពនៅឆ្នាំ១៩៥៣ ។

គណៈកម្មាធិការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន នៃអាជ្ញាធរជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការព្រំដែន បន្តអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការខិតខំរកដំណោះស្រាយជាមួយប្រទេសជិតខាងទាំង៣ ធ្វើឱ្យខ្សែព្រំដែនដែលមាននៅលើផែនទីផ្លូវការ ខ្ជាយទៅជាខ្សែព្រំដែនពិតប្រាកដនៅលើដីជាក់ស្តែង ក្នុងគោលដៅធានានិរាក្សាឱ្យបាននូវផ្ទៃក្រឡាដី ១៨១ ០៣៥ គីឡូម៉ែត្រក្រឡា ។

សមិទ្ធផលដែលរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបាន មានសង្ខេបដូចខាងក្រោម ៖

ជាមួយឡាវ : គណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែនកម្ពុជា-ឡាវ បានធ្វើការត្រួតពិនិត្យបាន៨៦x នៃព្រំដែនរួម និងបានបោះបង្គោលបណ្តោះអាសន្នដល់បង្គោលលេខ១៤៥ នៅតំបន់កន្ទុយនាគខេត្តរតនគិរី ។

ជាមួយថៃ : គណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ បានចុះហត្ថលេខា នៅឆ្នាំ២០០០ លើអនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីការវាស់វែង និងទំលាក់សីមាព្រំដែនគោក ដែលក្នុងនោះភាគីថៃ បានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនិងជាលើកតំបូង នូវរាល់សន្ធិសញ្ញាពាក់ព័ន្ធនឹងសៀម ដែលបានកំណត់ ទំលាក់សីមា រវាងឥណ្ឌូចិន និងសៀម និងឯកសារឧបសម្ព័ន្ធដូចជាពិធីសារ ផែនទី របស់គណៈកម្មការកំណត់ព្រំដែន រវាងឥណ្ឌូចិន និងសៀម ។ ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពធ្វើបែបបទបច្ចេកទេស Term of Reference (TOR) សំរាប់ជាឧប

ករណីក្នុងការវាស់វែង និងខ័ណ្ឌសីមាព្រំដែនគោក រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ជាមួយគ្នាទៀតនោះ : ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពគ្នាដោះស្រាយដោយសន្តិវិធី និងដោយសុចរិតរួមចំពោះ ចំណុចព្រំដែនគោកទាំង៧ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។ នៅក្នុងកិច្ចចរចានៅឆ្នាំ២០០០ ភាគីទាំងពីរបានឯកភាព គ្នាលើចំណុច នៅសល់ចំណុចទី៤ នៅដាក់ដាង-ដាក់ហ្វិត ក្នុងខេត្តមណ្ឌលគីរី នៅមិនទាន់បានដោះស្រាយ ដោយភាគីកម្ពុជាទាមទារយកខ្សែព្រំដែនដើរតាមទន្លេដាក់ហ្វិត ដូចដែលសេចក្តីសំរេចរបស់អគ្គទេសាភិបាល ឥណ្ឌូចិន ឆ្នាំ១៩១៤ បានសំរេច តែភាគីវៀតណាមទាមទារយកខ្សែដើរតាមទន្លេដាក់ដាង ដូចដែលផែនទី ក្រុមភូមិសាស្ត្រឥណ្ឌូចិនបានគូស ។

ក្រោមការណែនាំដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ថា ទោះបីជាយើងបានឯក ភាពគ្នាតែ០៦ចំណុចក៏ដោយ ក៏យើងត្រូវតែធ្វើឯកសារផ្លូវការដើម្បីចងទុកជាកស្តុតាង ជាហេតុដែលនាំដល់ ការឯកភាពគ្នានៅឆ្នាំ២០០០ លើឯកសារពីរ ដែលបានដាក់ជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ អនុម័ត ទទួលយក គឺពង្រាងអនុស្សាវរណៈនៃការយល់យោគគ្នា លើចំណុច និងពង្រាងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម លើ សន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ ក្នុងករណីឯកភាពលើ៧ចំណុច ។ គួរកត់សំគាល់ថា តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៦ មក ភាគីវៀតណាមបានផ្លាស់ប្តូរប្រធានគណៈកម្មការព្រំដែនរបស់គេលើករួចមកហើយ តែខាងកម្ពុជាវិញពុំ មានការផ្លាស់ប្តូរទេ ដែលជាឱកាសមួយដ៏ស្មុគស្មាញ ដោយភាគីវៀតណាម បានលើកសំណើថ្មីៗនៅរាល់ការ ប្រជុំ ដោយគេសំអាងថា ពុំបានដឹងឬពុំមានពេលសិក្សា ដែលជាហេតុនាំឱ្យយើងខាតពេលវេលាជាច្រើន និង ត្រូវការអំណត់ក្នុងការពន្យល់អ្នកថ្មី ឱ្យព្រមយកចំណុចឯកភាពលើកិច្ចការរបស់ប្រធានចាស់ជាដើម ។

នៅឱកាសប្រជុំក្រុមជំនាញ នាខែមិនា ឆ្នាំ២០០៥ ភាគីវៀតណាមបានស្នើធ្វើឯកសារថ្មី ជំនួសឯក សារដែលបានឯកភាពគ្នារួចមកហើយនោះ ដោយភាគីវៀតណាមទាមទារឱ្យភាគីកម្ពុជាទទួលស្គាល់ថា តំបន់ ប្តូរព្រងនោះ ជាតំបន់ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ភាគីវៀតណាម ក្នុងន័យថា វៀតណាម សុំឱ្យកម្ពុជា ទទួលយកខ្សែព្រំដែនដើរតាមទន្លេដាក់ដាង ពុំមែនដាក់ហ្វិតដូចដែលកម្ពុជាទាមទារនោះទេ ។

ការទាមទាររបស់ភាគីវៀតណាមនេះ ធ្វើឱ្យការចរចាទទួលបរាជ័យដោយពុំអាចចុះហត្ថលេខាលើកំ ណត់ហេតុនៃសម័យប្រជុំនាពេលនោះបាន ។ ក្រោមមកទៀតមានកិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញរវាងប្រធានគណៈកម្មការចំ រុះកិច្ចការព្រំដែន នៃប្រទេសទាំងពីរ នាថ្ងៃទី២៦-២៨ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៥ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីដោះ ស្រាយការរាំងស្ទះកន្លងមកនោះ ។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកនេះ ភាគីវៀតណាមបានផ្លាស់ប្តូរគោលជំហរទាំង

ស្រុង ដោយព្រមទទួលយកឯកសារដើមមកពិនិត្យឡើងវិញ និងឈប់ទាមទារឱ្យភាគីកម្ពុជាទទួលស្គាល់តំបន់ប្រាង្គ ជាតំបន់ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់របស់វៀតណាម ដូចមុនទៀតហើយ ។

ការផ្លាស់ប្តូរគោលជំហរវៀតណាមនាពេលនោះ តាមសំដីរបស់លោក វ៉ូ យ៉ុង ប្រធានគណៈកម្មការព្រំដែនវៀតណាម ជាសេចក្តីសំរេចរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំកំពូលវៀតណាម ដែលធ្វើឡើងជូនចំពោះសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ្វ៊ុង ទ័ន ដូចជាការដែលសម្តេច ចង់ចុះហត្ថលេខាលើការឯកភាពគ្នាលើចំណុចជាដើម ភាគវៀតណាម ត្រូវតែបំពេញតាមបំណងប្រាថ្នារបស់សម្តេច ។

នៅក្រោមបរិយាកាសអំណោយផលនេះហើយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យភាគីទាំងពីរបានធ្វើការពិនិត្យរួមគ្នាយ៉ាងលម្អិតលើពង្រាងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលស្តង់ឱ្យឃើញពីលទ្ធផលដែលទទួលបានពីកិច្ចប្រជុំនានារបស់គណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន នៃប្រទេសទាំងពីរ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ដើម្បីដាក់ជូនរដ្ឋាភិបាលរៀបរៀងខ្លួនពិនិត្យ និងសំរេច ។

អត្ថបទពង្រាងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម ដាក់ជូនគណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ពិនិត្យ និងអនុម័តយកនាពេលនេះ ជាអត្ថបទដែលគណៈរដ្ឋមន្ត្រីកម្ពុជា បានអនុម័តទទួលយកនាសម័យប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ រួចម្តងទៅហើយ ដោយមានកែសម្រួលចំណុចខ្លះៗតែប៉ុណ្ណោះ ។

I-ចំណុចឯកភាព

ក-ភាគីទាំងពីរឯកភាពអនុម័តយកគោលការណ៍ និងការដោះស្រាយមួយចំនួនដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃសន្ធិសញ្ញា ឆ្នាំ១៩៨៥ ដើម្បីកែសម្រួលទិសដៅនៃខ្សែព្រំដែនគោក នៅតំបន់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

១/បានឯកភាពគ្នាអនុវត្តយកគោលការណ៍ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិស្តីពីបញ្ហាព្រំដែនដើរតាមខ្សែទឹក ដើម្បីកំណត់ខ្សែព្រំដែនដើរតាមខ្សែទឹក នៅតាមបណ្តោយព្រំដែនគោកទាំងអស់ នៃប្រទេសទាំងពីរគឺ ៖

-ចំពោះកំណត់ព្រំដែនទឹកដែលមិនអាចធ្វើនាវាចរណ៍បាន ខ្សែព្រំដែនត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូងនៃខ្សែទឹកនោះ *ligne médiane* ។

-ចំពោះកំណត់ខ្សែព្រំដែនទឹក ដែលអាចធ្វើនាវាចរណ៍បាន ខ្សែព្រំដែននោះត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូងនៃជ្រលងទឹកជ្រៅ *ligne de thalweg* ។ ចំណុចនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ព្រោះក្នុងការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងទៅថ្ងៃក្រោយ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរក៏ដូចជាពលរដ្ឋវៀតណាម ដែលរស់នៅតាមបណ្តោយខ្សែព្រំដែនទឹកទាំងនោះ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទឹកនោះ ដោយមិនចាំបាច់សុំការអនុញ្ញាតពីភាគីម្ខាងទៀត ។

២/ក្នុងដំណាក់កាលដោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនគោករវាងប្រទេសទាំងពីរ ដើម្បីកំណត់ទិសដើរនៃខ្សែព្រំដែននៅ តំបន់ទាំងប្រាំពីរ(៧)កន្លែង ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពផ្អាកលើគោលការណ៍ដើម្បីពិនិត្យ និងអនុវត្តដូចតទៅ:

-បណ្តារគោលការណ៍មូលដ្ឋានច្បាប់ ដែលរដ្ឋបាលអាណានិគមបានប្រើប្រាស់ ក្នុងការកសាងខ្សែព្រំ ដែនគោកកម្ពុជា-វៀតណាម ។

-ការគ្រប់គ្រងពិតប្រាកដ និងការកាន់កាប់ជាក់ស្តែងរបស់ប្រជាជនជាច្រើនជំនាន់ ។

-ស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ ឋានលេខាស្របទៅនឹងបណ្តាគោលការណ៍ច្បាប់ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិ សំរាប់អនុវត្តក្នុងការកំណត់ទិសដើរនៃខ្សែព្រំដែន ដូចជាខ្សែបែងចែកទឹក ខ្សែជួរកំពូលភ្នំ ខ្សែរយៈកំពស់ ។

ខ-ដើម្បីទទួលយកលទ្ធផលនៃការឯកភាពគ្នាលើ០៦ចំណុចនោះ ប្រការ១នៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន រដ្ឋឆ្នាំ១៩៨៥ បានត្រូវកែសម្រួលនៅកំណត់ព្រំដែន០៦កន្លែង ជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម :

១-ចំណុចទី១ និងទី២ ខេត្តរតនគិរី ត្រង់ខ្សែព្រំដែនដែលអាណានិគមបារាំង មិនបានគូសលើតំបន់ ស និងផ្ទាំងដែនទីពីរផ្ទុំមិនស៊ីគ្នា ។

២-ចំណុចទី៣ នៅខេត្តមណ្ឌលគិរី និងចំណុចទី៥ នៅតំបន់ចន្លោះទន្លេមេគង្គ និងទន្លេបាសាក់ក្នុង ខេត្តកណ្តាល ដោយយកខ្សែព្រំដែននៅតំបន់នោះ តាមការកាន់កាប់ជាក់ស្តែង ស្របទៅនឹងផែនទីខ្នាត ១:១០០ ០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រឥណ្ឌូចិន និងសេចក្តីសម្រេចរបស់អគ្គទេសាភិបាលឥណ្ឌូចិន ។

៣-ចំណុចទី០៦ និងទី០៧ ក្នុងខេត្តកណ្តាល ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពកែសម្រួលខ្សែព្រំដែន ដោយ យោងតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អគ្គទេសាភិបាលឥណ្ឌូចិន ឆ្នាំ១៩៤២ ។

គ-ដើម្បីបង្ការលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការងារបច្ចេកទេស ក្នុងការងារវិវត្តសិទ្ធិ និងបោះបង្គោលព្រំ ដែនគោក ភាគីទាំងពីរឯកភាពគ្នា :

១-ក្រុមជំនាញបច្ចេកទេសនៃភាគីនិមួយៗពិនិត្យ និងធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាឯកតោភាគី ការចម្លងឡើងវិញនូវខ្សែ ព្រំដែន ពីផែនទី Bonne ខ្នាត ១:១០០ ០០០ SGI មកលើផែនទី UTM ខ្នាត១:៥០ ០០០ អមសន្ធិ សញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ ។ ក្រុមជំនាញបច្ចេកទេសនៃភាគីទាំងពីរ នឹងជួបប្រជុំគ្នាមុនដំណាច់ ឆ្នាំ២០០៥ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យប្រៀបធៀបលទ្ធផលការងាររបស់ខ្លួន និងលើកឡើងនូវដំណោះស្រាយបច្ចេក ទេស ជូនទៅគណៈកម្មការចម្រុះដើម្បីពិនិត្យ សម្រេច ។

២-ភាគីវៀតណាម នឹងជួយភាគីកម្ពុជាបោះពុម្ពឡើងវិញនូវផែនទី UTM ខ្នាត ១:៥០ ០០០ ដែលមានឋាន លេខាដូចគ្នានឹងផែនទី UTM អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ១៩៨៥ ។ កិច្ចការនេះ តាមតំរូវការត្រូវធ្វើ ឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់នៅខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥ ។

៣-រៀបចំកិច្ចប្រជុំផ្អាកគណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន និងផ្អាកជំនាញដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការបោះបង្គោលព្រំដែនលើដីជាក់ស្តែង (ចាប់ពីឆមាសទី១ ឆ្នាំ២០០៦ រហូតដល់ឆមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨) ។

៤-ភាគីទាំងពីរនឹងខិតខំធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យកិច្ចការវិវាទព្រំដែន និងបោះបង្គោលព្រំដែននៅលើដីជាក់ស្តែង ឱ្យបានមុនដំណាច់ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ និងរួមគ្នាផលិតផែនទី ឋានលេខា នៃតំបន់ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ដើម្បីធ្វើការកត់ត្រាលទ្ធផលក្នុងការបោះបង្គោល និងវិវាទលើភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង ដើម្បីផលិតផែនទីព្រំដែនផ្លូវការ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ឃ-ចំណុចសំខាន់មួយទៀតស្តីពីការផ្តល់ភារកិច្ចឱ្យគណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន នៃប្រទេសទាំងពីរ ធ្វើពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល វិវាទព្រំដែនគោករវាងប្រទេសទាំងពីរ រួមមានបណ្តារងកសាងលំអិតស្តីពីព្រំដែន បណ្តាបង្គោលព្រំដែន និងផែនទីព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ដែលសំដែងនៃទិសដៅនៃខ្សែព្រំដែន ទីតាំងបង្គោលព្រំដែន តាមបណ្តោយព្រំដែនទាំងមូល ។

ពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល វិវាទព្រំដែនគោក គឺជាផ្នែកមួយនៃសន្និសីទកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ និងអនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នាបំពេញបន្ថែមនេះ ។ ផែនទីព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ នឹងប្តូរជំនួសផែនទីបានខ្នាត ១:១០០ ០០០ ចំនួន២៦ឆ្នាំ និងផែនទី UTM ខ្នាត១:៥០ ០០០ ចំនួន៤០ឆ្នាំ ដែលអមសន្និសីទកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ និងប្លង់ទាំង៥ អមសន្និសីទបំពេញបន្ថែម ។

II-ចំណុចស្នើកែដោយភាគីវៀតណាម មានដូចតទៅ :

១-សុំកែគ្រប់ពាក្យ " សន្និសីទ " ទៅជា " អនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នា " វិញ ។

២-សុំកែ " ប្រធានរដ្ឋ " ទៅជា " ប្រធាន " ។

៣-ប្រកា ២ កថាខណ្ឌ ១ សុំកែ " ព្រំដែន " មក " ព្រំមួយ " វិញ ។

៤-ប្រកា ២ ចំណុចទី១សុំកែបន្ថែម " កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំដាក់ដាំ ស្រុកអូររាំង ខេត្តមណ្ឌលគីរី-កម្ពុជា និងឃុំតាងជិត ស្រុកដាក់ឡើប ខេត្តដាឡាក់ (ដាក់នង) វៀតណាម ភាគីគូរសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា បន្តការចរចារហូតដល់រកដំណោះស្រាយបានសមស្របទៅនឹងមាត្រា១ នៃសន្និសីទនេះ និងសុំលប់ចោលកថាខណ្ឌទី២ នៃចំណុចទី ០៦នេះ ។

៥-ប្រកា 3 ចំណុចទី២ សុំលប់ចោលឃ្លា " ភាគីកម្ពុជា នឹងបញ្ជូន ... ខាងលើ " ដោយជំនួសឃ្លាថា " កិច្ចការនេះ នឹងត្រូវបញ្ចប់នៅខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥ " ។ និងសុំបន្ថែម : ចំណុចទី៣ រៀបចំកិច្ចប្រជុំផ្អាកគណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន និងផ្អាកជំនាញដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការបោះបង្គោលព្រំដែន លើដីជាក់ស្តែង

(ចាប់ពីឆមាសទី១ ឆ្នាំ២០០៦ រហូតដល់ឆមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨) ។ ចំណុចទី៤ សុំកែចំណុចទី៣ចាស់៖ ភាគីទាំងពីរនឹងខិតខំធ្វើយ៉ាង ណាដើម្បីឱ្យកិច្ចការវិវាទស្របច្បាប់ និងបោះបង្គោលព្រំដែន នៅលើដីជាក់ស្តែង ឱ្យបានមុនដំណាច់ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ និងរួមគ្នាផលិតផែនទី ឋានលេខា នៃតំបន់ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ដើម្បីធ្វើការកត់ត្រាលទ្ធផល នៃការបោះបង្គោល និងវិវាទស្របច្បាប់លើកូមីស្យុងជាក់ស្តែង ដើម្បីផលិតផែនទីព្រំ ដែនផ្លូវការ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ចំណុចមួយទៀតដែលភាគីទាំងពីរពុំទាន់បានឯកភាពគ្នានៅឡើយ ស្តីពីចំណងជើងឯកសារ ដែលត្រូវ ចុះហត្ថលេខានាពេលខាងមុខ ។ ភាគីកម្ពុជាយល់ឃើញថា តាមខ្លឹមសារឯកសារដែលស្នើសុំឡើងដោយ ភាគីវៀតណាម ភាគីទាំងពីរគួរធ្វើជាសន្និសីទបញ្ចប់ពេញបន្ថែម ដើម្បីកែប្រែសន្និសីទបញ្ជាក់ណាត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ ១៩៨៥ ទោះជាភាគីទាំងពីរបានឯកភាពគ្នាតែលើ០៦ចំណុចក៏ដោយ ។

ចំពោះភាគីវៀតណាម ទោះឯកសារនោះមានឈ្មោះហៅថា អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ឬ អនុសញ្ញា ឬសន្និសីទអ្វីក៏ដោយ តាមច្បាប់វៀតណាមត្រូវតែសភាអនុម័តយល់ព្រម និងផ្តល់សច្ចាប័នពីប្រមុខ រដ្ឋ ។ ចំពោះកម្ពុជាយើងវិញ យោងតាមមាត្រា ៩០ និងមាត្រា២៦ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៩៣ “ សភាអនុម័តយល់ព្រម ឬលុបចោលសន្និសីទ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ” ហើយ “ ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ឡាយព្រះហស្ត លេខាលើសន្និសីទ និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ហើយទ្រង់ប្រទានសច្ចាប័ន លើសន្និសីទនិងអនុសញ្ញាទាំងនោះ ក្រោយបានទទួលការអនុម័តយល់ព្រមពីរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា ” ។

ចំណុចសំខាន់ៗនៃឯកសារដាក់ជូនគណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចនាពេល នេះគឺ សេចក្តីពង្រាងសន្និសីទបញ្ចប់ពេញបន្ថែម លើសន្និសីទបញ្ជាក់ណាត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលរាជ រដ្ឋាភិបាលត្រូវចុះហត្ថលេខាជាមួយភាគីវៀតណាមនាពេលខាងមុខនេះ ។

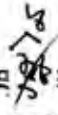
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥
ប្រធានគណៈកម្មាធិការចំរុះកិច្ចការព្រំដែន

ចា គីមហ៊ុន

សេចក្តីព្រាង

**សន្និសីទបីពេញបន្ថែម
លើសន្និសីទកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋធានី
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ចុះថ្ងៃទី ២៧ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨៥**

ព្រះករុណាព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងប្រធាន នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
(ដែលបន្តទៅនេះ ហៅថា "ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ")

ក្នុងគោលបំណងកសាងខ្សែព្រំដែន អោយក្លាយជាព្រំដែនសន្តិភាព រវាងប្រ
ទេសទាំងពីរ ឈរលើមូលដ្ឋានគោរពឯករាជ្យ អធិបតេយ្យភា
សហប្រតិបត្តិការ សមភាព

(ដែលតទៅនេះ

ព្រះករុណាព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ឯកឧត្តម **ហេង ឈាំហុន** ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ នៃព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា

ប្រធាន សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ឯកឧត្តម **ឡុង ស៊ីនឡុង** រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ព្រះរាជតំណាង និងតំណាងពេញសិទ្ធិ នៃភាគីទាំងពីរ បានឯកភាពគ្នា លើប្រការដូចតទៅ :

ប្រការ ១

ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ បានឯកភាពអនុម័តយកគោលការណ៍ និងការដោះស្រាយមួយចំនួន ដោយឈរលើ

មូលដ្ឋាន នៃសន្និសីទកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ដើម្បីកែសម្រួលទិសដៅ នៃខ្សែព្រំដែនគោក នៅតំបន់មួយចំនួនដូច
ខាងក្រោម :

១. ភាគីតួសន្យាទាំងពីរ បានឯកភាពគ្នាអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិ ស្តីពីបញ្ហាព្រំ ដែន
ដើរតាមខ្សែទឹក ដើម្បីកំណត់ខ្សែព្រំដែន ដើរតាមខ្សែទឹកនៅតាមបណ្តោយព្រំដែនគោកទាំងអស់ នៃប្រទេស ទាំងពីរ
នោះគឺ :

- ចំពោះកំណត់ព្រំដែនទឹក ដែលមិនអាចធ្វើនាវាចរបាន ខ្សែព្រំដែនត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូងនៃខ្សែទឹកនោះ
- ចំពោះកំណត់ព្រំដែនទឹក ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ខ្សែព្រំដែននោះ ត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូង នៃជ្រលង
ទឹកជ្រៅ ។

គោលការណ៍ខាងលើត្រូវបានអនុវត្តជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម :

១-១- ទីតាំងជាក់លាក់របស់បន្ទាត់ទ្រូងនៃខ្សែទឹក ខ្សែទឹកសំខាន់ ឬជ្រលងទឹកជ្រៅ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន
និងកម្មសិទ្ធិកោះ និងដីដុះក្នុងផ្លូវទឹក និងកំណត់ដោយភាគីតួសន្យាទាំងពីរ ក្នុងពេលដំណើរការខ័ណ្ឌសីមា
និងបោះបង្គោលព្រំដែន ។

កត្តាសំខាន់សំរាប់អោយនិយមន័យដល់ខ្សែទឹកសំខាន់ គឺបរិមាណទឹក នៃខ្សែទឹកនៅកំពស់មធ្យម ។ កត្តា
សំខាន់សំរាប់អោយនិយមន័យជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន គឺជំរៅទឹក នៃជ្រលងទឹកជ្រៅដែល
អាចធ្វើនាវាចរបាន ហើយជំរៅទឹកនោះ និងត្រូវអាស្រ័យដោយមានការតូបផ្សំជាមួយទទឹង និងកាំនៃការកោង
របស់ជ្រលងទឹកជ្រៅដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ។ បន្ទាត់ទ្រូង នៃជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន គឺ
ជាបន្ទាត់ទ្រូង នៃផ្ទៃទឹកដែលស្ថិតនៅចន្លោះខ្សែបន្ទាត់ពីរ ដែលមានជំរៅទឹកស្មើគ្នា ហើយដែលខ្សែបន្ទាត់ទាំងពីរ ជា
ខ្សែបន្ទាត់កំណត់ជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ។

១-២- ក្នុងករណីដែលពុំមានការព្រមព្រៀងណាមួយ រវាងភាគីតួសន្យាទាំងពីរទេ នោះនឹងពុំអាចមាន
ការប្រែប្រួលណាមួយកើតឡើងបានទេ ចំពោះខ្សែព្រំដែនដើរតាមផ្លូវទឹក នៅពេលដែលផ្លូវទឹកនោះដូរទិសដៅ ។

ផ្លូវទឹកដែលប្រើប្រាស់ជាខ្សែព្រំដែន ពុំអាចដូរទិសដៅនៃខ្សែព្រំដែន ពុំមានឥទ្ធិពលដល់ទីតាំងនៃខ្សែព្រំដែន
ក៏ដូចជាពុំពាក់ព័ន្ធ ដល់កម្មសិទ្ធិ នៃកោះ និងដីដុះ ។

កោះ និងដីដុះ ដែលទើបនឹងកើតមានឡើងក្នុងផ្លូវទឹក ដែលប្រើប្រាស់ជាខ្សែព្រំដែន ក្រោយពេលដែល
ខ្សែព្រំដែននេះ បានកំណត់រួចហើយ កម្មសិទ្ធិកោះ និងដីដុះនោះ ត្រូវអាស្រ័យដោយទីតាំងនៃខ្សែព្រំដែន ដែលបានកំ
ណត់នៅលើដីជាក់ស្តែងរួចហើយ ។

ចំពោះកោះ និងដីដុះណា ដែលទើបនឹងកើតមានឡើងនៅលើខ្សែព្រំដែន ដែលបានកំណត់នៅលើដី
ជាក់ស្តែងហើយនោះ ភាគីតួសន្យាទាំងពីរ នឹងពិភាក្សាកំណត់កម្មសិទ្ធិកោះ និងដីដុះនោះ លើមូលដ្ឋានស្មើភាព និង

សមស្រប ។

២. ក្នុងដំណាក់កាលដោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនគោក រវាងកម្ពុជា-វៀតណាម ដើម្បីកំណត់ទិសដៅ នៃខ្សែព្រំ ដែន នៅតំបន់ប្រាំពីរ (០៧) កន្លែង ដែលភាគីគូរសន្យាទាំងពីរ នៅមានទស្សនៈផ្ទុយគ្នា ក្នុងសម័យប្រជុំនៃគណៈកម្ម ការចម្រុះព្រំដែនក្នុង ឆ្នាំ១៩៩៩ និង២០០០ ភាគីគូរសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា ផ្អែកលើគោលការណ៍ដូចតទៅ ដើម្បី ពិនិត្យ និងអនុវត្ត ៖

-បណ្តាគោលការណ៍មូលដ្ឋានច្បាប់ ដែលរដ្ឋបាលអាណានិគមបានប្រើប្រាស់ ក្នុងការកសាងខ្សែព្រំដែន គោកកម្ពុជា-វៀតណាម ។

-ការគ្រប់គ្រងពិតប្រាកដ និងការកាន់កាប់ជាក់ស្តែងរបស់ប្រជាជនជាច្រើនជំនាន់ ។

-ស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ ឋានលេខាស្របទៅនឹងបណ្តាគោលការណ៍ច្បាប់ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិ សំរាប់ អនុវត្តក្នុងការកំណត់ទិសដៅ នៃខ្សែព្រំដែនទៅតាមសណ្ឋាននៃឋានលេខាស្របគ្នា-ដូចជាខ្សែបែងបែកទឹក-ខ្សែជួរ កំពូលភ្នំ ខ្សែ រយៈកំពស់ ។ ល។

ប្រការ ២

(១៦) ៥២ (០៦)
គខ

ប្រការ១ នៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ បានត្រូវកែសម្រួលនៅកំណត់ព្រំដែន ជាក់ស្តែង ដូចខាងក្រោម ៖

១- កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់នឹងឃុំ តាវែងក្រោម ស្រុកតាវែង ខេត្តរតនៈគីរី-កម្ពុជា និងឃុំម្លិយ ស្រុកសាមី ខេត្តកន្ទ្ទី-វៀតណាម ផ្ទាំងដែនទី DAKTO 148w Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ (ត្រង់តំបន់ ស) ដែលផ្តុំមិនស៊ីគ្នា ជាមួយផ្ទាំងដែនទី YALY 156w Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ - អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ភាគីគូរសន្យាទាំងពីរ-យោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើងនៅលើផែនទី-UTM-ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង PHUM KHAM DORANG 6437 I អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ បាន ឯកភាពកែសម្រួលនូវកំណត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម ៖

..ពីចំណុចA នៅកន្លែងអូរបែកជាបីគ្មានឈ្មោះ ឡើងបញ្ជាស់តាមខ្សែទឹកហូរ នៃអូរនោះដល់ចំណុច B

កំណត់ព្រំដែនកែសម្រួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវស្តែងឡើងតាមតំនួសសញ្ញាពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ដែន ទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ១ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

២- កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់នឹង ឃុំញ៉ាង ស្រុកអណ្តូងមាស ខេត្តរតនៈគីរី-កម្ពុជា និងឃុំអ៊ុយាអរ ស្រុក ជីបា ខេត្តហ្សាឡាយ-វៀតណាម ដោយផែនទី ២ផ្ទាំង នៃផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ផ្ទាំង YALY 156w និងផ្ទាំង BO KHAM 164w អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលផ្ទាំងដែនទីផ្តុំមិនស៊ីគ្នា ភាគីគូរសន្យា ទាំងពីរ

យោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើងនៅលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង PH. THONG 6436 I អមសន្និសីទកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសម្រួលនូវកំណត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

“...ពីចំណុច A នៅកន្លែងប្រសព្វ នៃខ្សែទឹកអូរគ្មានឈ្មោះ និងព្រែកណាំសាធី ខ្សែព្រំដែនដើរតាមខ្សែទឹកព្រែកណាំសាធី រហូតមកដល់កន្លែងប្រសព្វ នៃខ្សែទឹកព្រែកណាំសាធី និងទន្លេសេសាន ហើយបន្តតាមបណ្តោយខ្សែទឹកទន្លេសេសាន រហូតដល់ចំណុច B ” ។

កំណត់ព្រំដែនកែសម្រួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវស្តែងឡើងតាមគំនូសសញ្ញាពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែន ទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ ២ នៃសន្និសីទបំពេញបន្ថែមនេះ ។

៣- កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់នឹងឃុំស្រែហ៊ុយ ស្រុកកោះព្នែក ខេត្តមណ្ឌលគីរី-កម្ពុជា និងឃុំអៀប៊ុង ស្រុកអៀស៊ុប ឃុំក្រុងណា ស្រុកប្ទូនដូន ខេត្តដាក់ឡាក់-វៀតណាម នៅលើផែនទី ២ផ្ទាំង នៃផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ផ្ទាំង KOMAYOL 172w និងផ្ទាំង BAN-DON 181w-អមសន្និសីទកំណត់ព្រំដែន-ឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលផ្ដុំមិនស៊ីគ្នា ភាគីគួរសន្យាទាំងពីរ យោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើងនៅលើផែនទី ៣ផ្ទាំង នៃផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង YALOP 6535 IV, YOK MBRE 6535 III និង MEREUCH 6435 II អមសន្និសីទកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសម្រួលនូវកំណត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

“...ពីចំណុច A ខ្សែព្រំដែនដើរតាមខ្សែបន្ទាត់ត្រង់មកជួបនឹងចំណុច B នៃព្រែកគ្មានឈ្មោះ ហើយបន្តតាមបណ្តោយខ្សែទឹក នៃព្រែកគ្មានឈ្មោះនេះ រហូតដល់ទន្លេស្រែពក ” ។ ភាគីគួរសន្យាទាំងពីរ បានឯកភាពគ្នា ដើម្បីកែសម្រួលខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនក្នុងកំណត់នេះ ក្នុងពេលពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ ការគូសចម្លងខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែន ពីផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ មកលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ។

កំណត់ព្រំដែនកែសម្រួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវស្តែងឡើងតាមគំនូសសញ្ញាពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែន ទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ ៣ នៃសន្និសីទបំពេញបន្ថែមនេះ ។

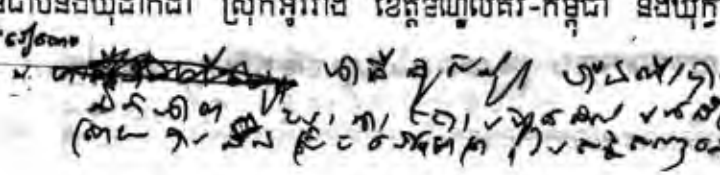
៤- កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់នឹងឃុំក្រមសំណ ស្រុកលើកដែក និងឃុំព្រែកជ្រៃ ស្រុកកោះធំ ខេត្ត កណ្តាល-កម្ពុជា និងឃុំវិញស្បើង និងឃុំភូឡក ស្រុកតិនចូរ និងឃុំភូហ៊ុរ ស្រុកអានភូ ខេត្តអានយ៉ាង-វៀតណាម (តំបន់ចន្លោះទន្លេមេគង្គ និងទន្លេបាសាក់) ភាគីគួរសន្យាទាំងពីរ និងយោងតាមលទ្ធផលចុះត្រួតពិនិត្យទ្វេភាគី នៅលើភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង ដើម្បីកែសម្រួលកំណត់ខ្សែព្រំដែនអោយស្របតាមចំណុច២ ប្រការ១ នៃសន្និសីទបំពេញបន្ថែមនេះ ។

៥- កំណត់ព្រំដែនពីរកំណត់ (០២) នៅតំបន់ជាប់ នឹង ឃុំ ព្រែកជ្រៃ (កោះគគី) និង ឃុំ សំពៅ ពូន (ព្រែកបិញ យី) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល-កម្ពុជា និង ឃុំ ខាញ់ អាន ស្រុក អាន ភូ ខេត្តអានយ៉ាង-វៀតណាម

ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ ដោយយោងតាមខ្លឹមសារដែលបានស្ដែងឡើងនៅលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ថ្នង TAN CHAU 6030 IV អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសម្រួលកំណត់ព្រំដែន ដូចខាង ក្រោម :

១- ចំណុច A បញ្ជាក់ខ្សែទឹកទន្លេបាសាក់ (ហូរយ៉ាង) ដល់ទឹកខ្ទេចប្រសព្វខ្សែទឹក ទន្លេបាសាក់ និង ព្រែកបិញយី ហើយបន្តតាមបណ្តោយខ្សែទឹក ទន្លេព្រែកបិញយី រហូតដល់ចំណុច B ។

កំណត់ព្រំដែនទាំងពីរ កែសម្រួលដូចបានចែងក្នុងចំណុចខាងលើនេះ ត្រូវស្ដែងឡើងតាមគំនូសសញ្ញាពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែនទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ ៤ នៃសន្ធិសញ្ញាចំពោះព្រំដែននេះ ។

៦- កំណត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់នឹងឃុំដាក់ដាំ ស្រុកអូររាំង ខេត្តឧត្តរមានជ័យ-កម្ពុជា និងឃុំក្រាងជិក ស្រុក ដាក់រទ្ធិប ខេត្តដាក់ឡាក កម្ពុជា

ប្រការ ៣

ដើម្បីបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការងារបច្ចេកទេស សំរាប់សម្រួលដល់ដំណើរការ ការងារខ័ណ្ឌសីមា និង បោះបង្គោលព្រំដែនគោក ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា :

១- ក្រុមជំនាញបច្ចេកទេស នៃភាគីទីបីយុទ្ធពិធីនិព្វន្យ និងធ្វើការផ្ទេរថ្នាក់ជាឯកតាភាគី នៃការចែងឡើង វិញនូវខ្សែព្រំដែន ពីផែនទី Bonne ខ្នាត១/១០០.០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រពលរដ្ឋ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំ ដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ មកលើផែនទី UTM ខ្នាត១/៥០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ។ ក្រុមជំនាញ បច្ចេកទេស នៃភាគីគូសន្យាទាំងពីរ និងជួបប្រជុំគ្នាដើម្បីធ្វើការពិនិត្យប្រៀបធៀបលទ្ធផលការងាររបស់ខ្លួន និង លើកឡើងនូវដំណោះស្រាយបច្ចេកទេស ជូនទៅគណៈកម្មការចម្រុះពិនិត្យ និងសម្រេច ។

២- ភាគីរៀបចំឯកភាពផ្ទេរភាគីកម្ពុជាឈ្មោះឡើងវិញនូវផែនទី UTM ខ្នាត១/៥០.០០០ ចំនួន ៤០ ថ្នង ដែលមានឋានលេខខាងក្នុង និងផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ជាដ ច្បាប់ ។ ~~ភាគីកម្ពុជា និងកម្ពុជាក្រុងប្រចាំបច្ចេកទេសនៅរដ្ឋបាលដើម្បីពិនិត្យ និងឯកភាពគ្នាលើ ដំណើរការ បច្ចេកទេស និងក្រុមពិនិត្យកម្ពុជាក្រុងផែនទី ដូចចែងចាងលើ ។~~ ឯកភាពសម្រេច ២០០៥

៣- រៀបចំកិច្ចប្រជុំផ្ទៀងផ្ទាត់គណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន និងផ្ទៀងផ្ទាត់ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការបោះបង្គោលព្រំ ដែនលើដីជាក់ស្ដែង (ចាប់ពីឆមាសទី១ ឆ្នាំ២០០៦ រហូតដល់ឆមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨) ។

៤- ភាគីទាំងពីរនឹងខិតខំធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យកិច្ចការខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែននៅលើដីជាក់ស្ដែង ឱ្យបានអនុវត្តដល់ចុងខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ និងរួមគ្នាផលិតផែនទី ឋានលេខ នៃតំបន់ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ដើម្បីធ្វើការកត់ត្រាលទ្ធផលក្នុងការបោះបង្គោល និងខ័ណ្ឌសីមាលើភូមិសាស្ត្រជាក់ស្ដែង ដើម្បីផលិតផែនទីព្រំ ដែនជូនការ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ប្រការ ៤

ភាគីគូរសន្យាទាំងពីរ ឯកភាពសំរេចផ្តល់ភារកិច្ច អោយគណៈកម្មការចម្រុះកិច្ចការព្រំដែន នូវភារកិច្ចដូច តទៅ : ---

១-ធ្វើការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមា ទូទាំងព្រំដែនគោកកម្ពុជា-វៀតណាម ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ១ នៃ សន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ និង ប្រការ ១ ប្រការ ២ ប្រការ ៣ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

២-ធ្វើផែនទីព្រំដែនរដ្ឋ រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

៣-ធ្វើពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមា ព្រំដែនគោករវាងប្រទេសទាំងពីរ រួមមានបណ្តាឯកសារ លំអិតស្តីពីព្រំដែន បណ្តាបង្គោលព្រំដែន និងផែនទីព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ដែលសំដែងនូវទិសដៅនៃខ្សែព្រំដែនទីតាំងបង្គោលព្រំដែន តាមបណ្តោយព្រំដែនទាំងមូល ។

ពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមាព្រំដែនគោក និងជាផ្នែកមួយនៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ ១៩៨៥ និងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។ ផែនទីព្រំដែន រវាងប្រទេសទាំងពីរ នឹងប្តូរជំនួសផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ចំនួន២៦ផ្ទាំង និងផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ចំនួន៤០ ផ្ទាំង ដែលអមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ និងប្លង់ទាំង ០៥ អមសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម ។

ប្រការ ៥

ក្នុងករណីមានការខ្វែងគំនិតគ្នា ឬការបកស្រាយខុសគ្នាណាមួយដែលកើតមានឡើង ទាក់ទងដល់ការអនុវត្តន៍ខ្លឹមសារនៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ភាគីគូរសន្យាទាំងពីរ នឹងដោះស្រាយគ្នាដោយសន្តិវិធី តាមរយៈការពិគ្រោះ ពិភាក្សាឬការចរចា ។

ប្រការ ៦

សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ នឹងត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័នតាមច្បាប់នៃប្រទេសនីមួយៗ ។

សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ នឹងចូលជាធរមានចាប់ពីពេលដែលភាគីគូរសន្យាទាំងពីរ ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរលិខិតជាផ្លូវការណ៍ នៃសច្ចាប័នទៅវិញទៅមក ។

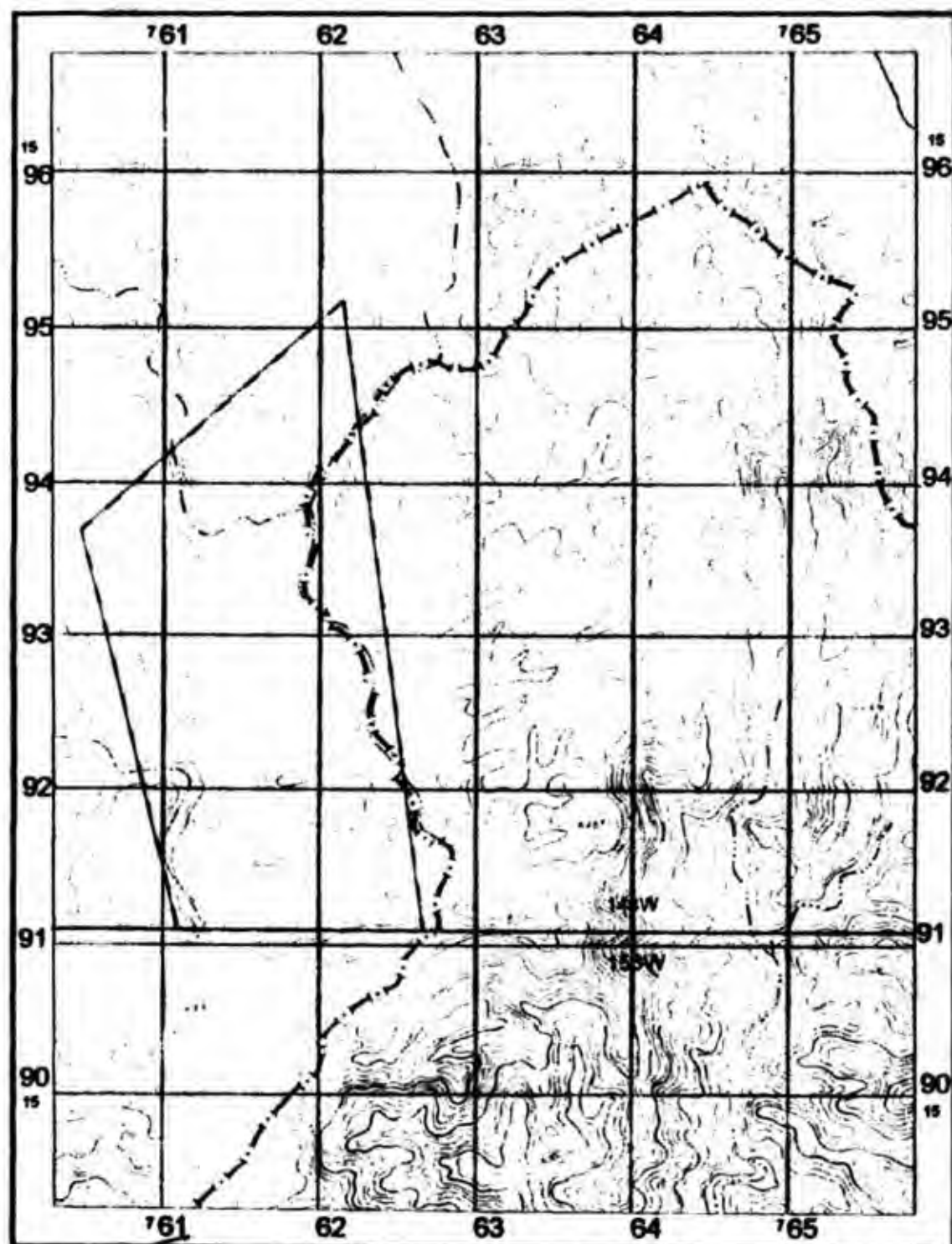
ធ្វើនៅ.....ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំពីរពាន់ ជាពីរច្បាប់ ជាភាសា : ខ្មែរ វៀតណាម និងចារាំង ។ អត្ថបទទាំងបីភាសានេះ មានតម្លៃស្មើគ្នា ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយផ្សេងគ្នា អត្ថបទភាសាចារាំងត្រូវយកមកធ្វើជាឯកសារគោល ។

ក្នុងប្រទេសជាតិប្រជាមានិតកម្ពុជា
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក្នុងនាមប្រធាន *ស្តី* ដៃ
សភាអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ

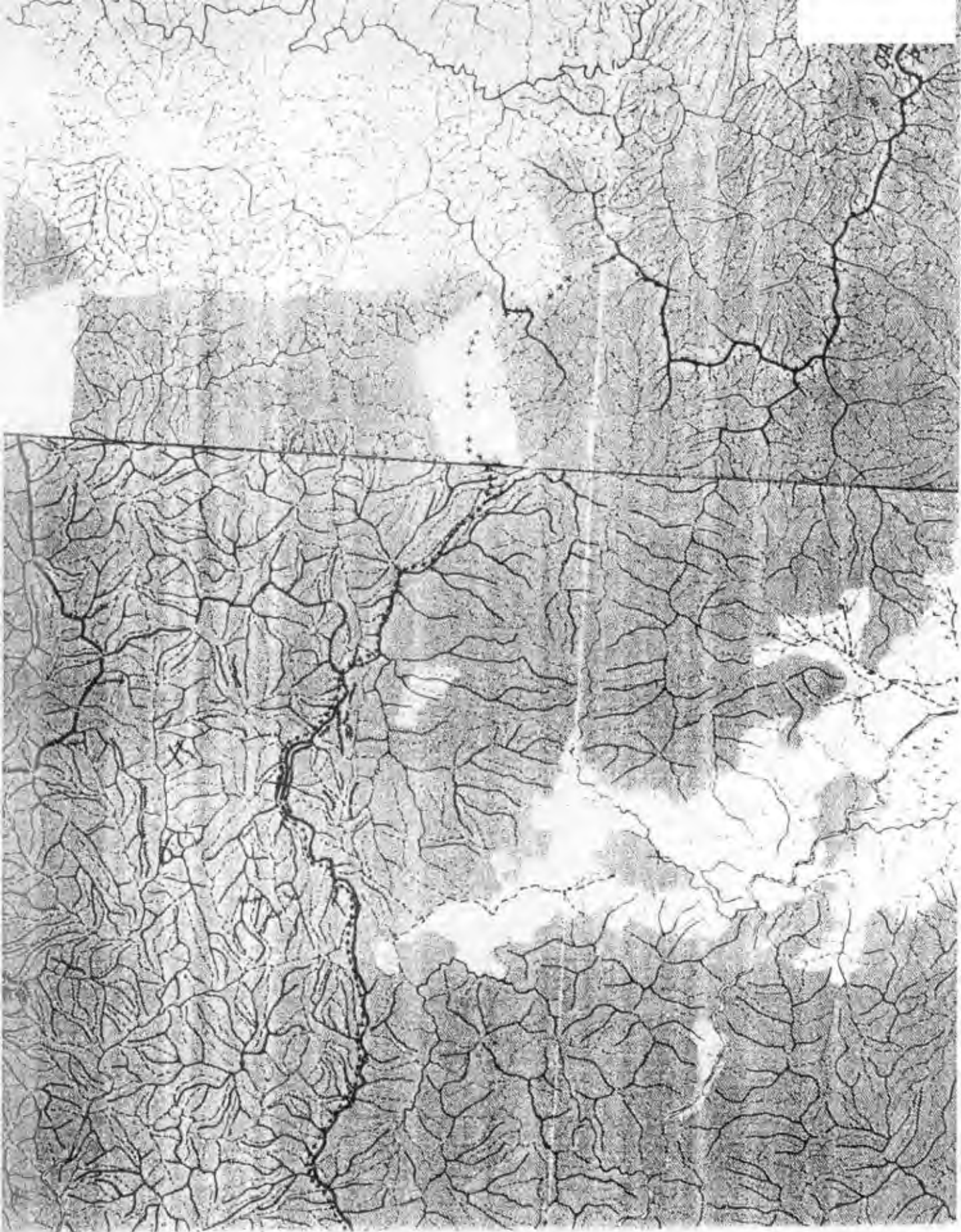
យោង លើច្បាប់
អង្គជំនុំជម្រះ និងអង្គជំនុំជម្រះការពារក្រសួង
សហច្បាប់ក្នុងតុលាការ

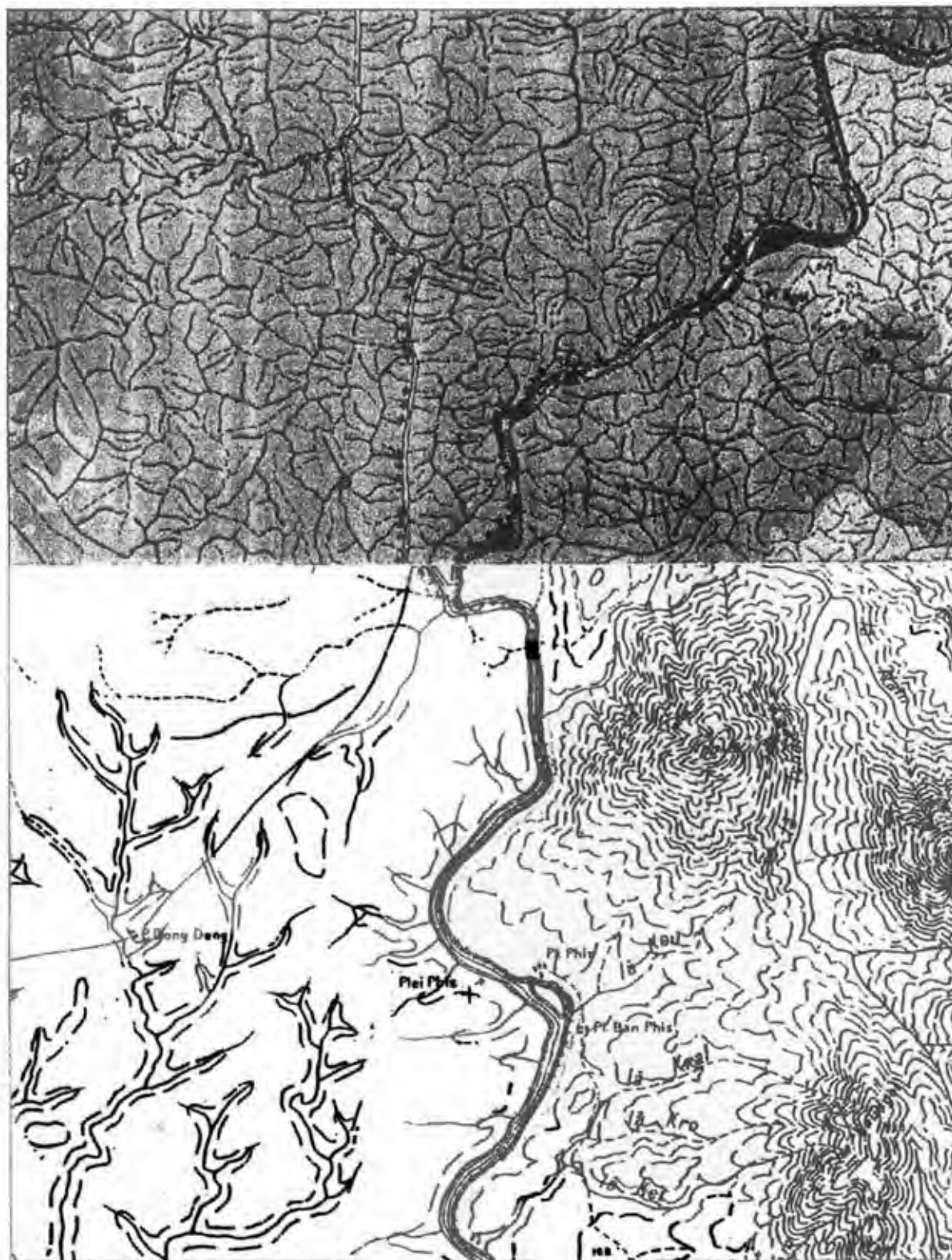
ច្បាប់ ក្តីច្បាប់
អង្គជំនុំជម្រះការពារក្រសួង

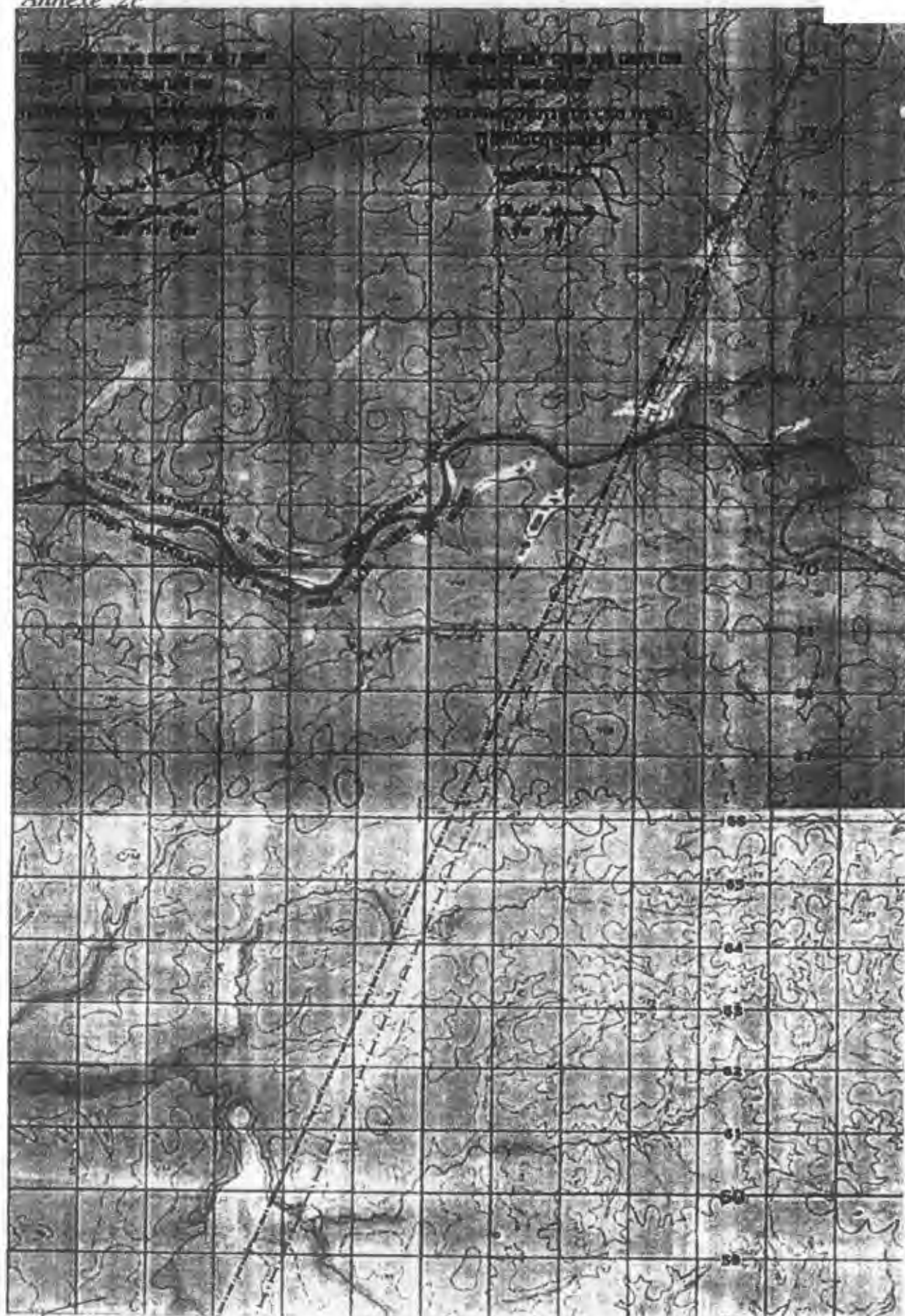
Echelle 1 40.000

1 a frontière révisée.

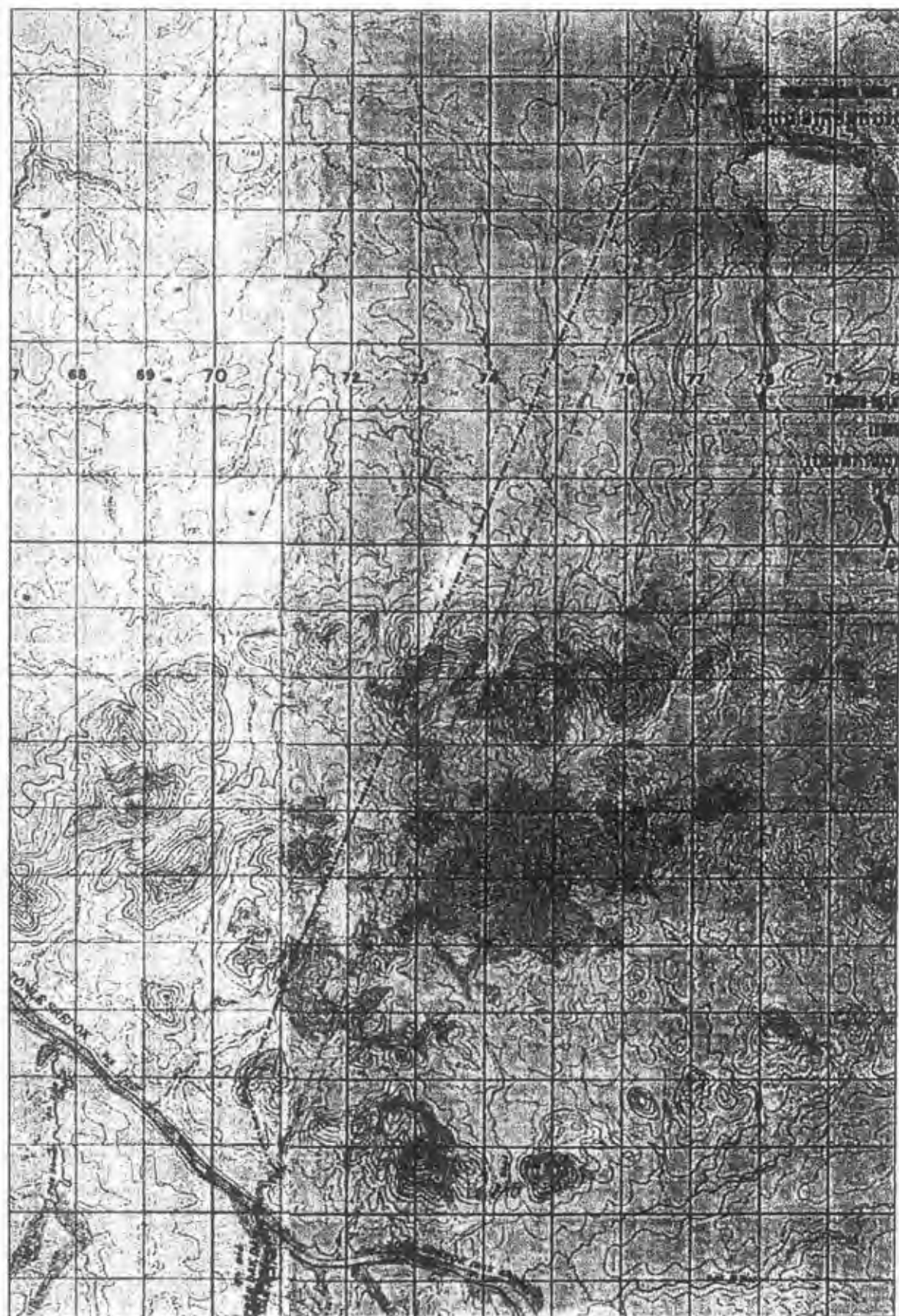

Echelle 1:100.000

Echelle 1:80.000

Echelle 1:80.000

La frontière révisée. Les deux Parties se sont mises d'accord pour réviser la ligne de frontière de ce tronçon lors du contrôle du transfert de la ligne de frontière de la carte Bonne à la carte UTM.

